

ársaság
k vas-
máské-
k, ková-
y meg-
ználatra
(75-125)
ek elké-
ti cze-
sufak.

mező-
nkban,
e által,
phatók.

mására

ázban

t

zilárd
állítás
-1.1)
tán

S,

li
-1.1)
tán

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy óra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkeres-
kedése Nagybecskerek,
Hunyady(fő-)utca 10. sz.,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Szünet.

Nagybecskerek, április 11.

Husvétnak jöttével az új parlament tagjai szerteoszlának az országban. Régi politikai matadorok és az új emberek választókerületeikbe térnek, hogy a mandatumok prezentálása óta alkotmányos megbízóikkal újra személyesen érintkezessenek. A parlament néhány napi szabadságot vett. A nagyhét és a husvétünnep alatt nem lesznek országgyűlési viták és ünnepies csend és nyugalom tölti el a képviselőház termét.

E rövid szünet után megújult élénkséggel fognak majd vitatkozni, a terem újra visszhangzani fog csengő beszédektől, hangos szóharctól s bizony viharoktól is. Nem baj.

A magyar megszokta a szabad, hangos szót, a csipős beszédtől nem ijed meg, a paprikás étel izlik neki s erre aztán jól esik egy becsületes korty jó bor. Senki sincs nálunk a szabad szó ellen, csak hogy nem szabad annak vad mocskolódássá, sivár, tartalom nélküli beszéddagályvá fajulnia, nem szabad az obstrukció jellegét magára vennie.

A kormány és a szabadelvű párt

feje soha sem állította fel program-pontnak a cloture-t, soha sem tartotta czélnek, hanem mindig csak eszköznek, és pedig igen kellemetlen eszköznek, a célhoz, a melyet csak akkor használna, ha az ellenzék a vitaközösnek a mult országgyűlésen gyakorolt módszeréhez nyulna. A meddig ez nem történik, addig szívesen enged Szapáry gróf korlátlan folyást a vitának s nem fél a fáradságtól, az ellenzéki szónokoknak a vita alatt egy pontot illetőleg kétszer és többször is válaszolni.

Ugy a felirati, mint a költségvetési általános vita alatt elég sokat és hevesen beszéltek, a miniszterelnök ellen intézett jócskán goromba s meglehetősen személyes jellegű támadásokban sem volt hiány, és a részletes vita alatt ugyanaz nemcsak tárczáról tárczára, hanem fejezetről fejezetre ismétlődött, és Szapáry gróf még sem vesztette el a türelmet, a hidegvérúséget és győztesen visszavert minden támadást.

Szeretjük hinni, hogy ez az első szünete a háznak, mely a politikai konstellációt határozottan átalakította és tisztázta a parlamenti helyzetet, egy egészséges forduló pont lesz arra

nézve, hogy a husvétünnep után összejövő házban több legyen a tárgyilagosság mint a szenvedélyesség, erősebb az úgyszeretet, mint a pártgyűlölködés.

Az új országgyűlés eddigi tanácskozásai alatt, az ellenzék különben is meggyőződhetett arról hogy a kormány és pártja nem hajlandó a mult országgyűlési ciklusban magára erőszakolt passzívítást folytatni és minden ellenzéki manőver oly fegyverekkel veretik vissza, mint a minőkkel a támadások üttettek és megejtetni fognak.

A nagy többség akciója kizárja a kisebbségnek minden erőszakosságra irányuló kísérletét, és amidőn az adressz és a költségvetés eddigi vitája különben is kimeríthette az ügyek személyi oldalának minden fölhasználhatóságát, talán nem éppen hiu a remény, hogy az ellenzék — a szünet után kötelességének magasabb tudatára ébredve, lehetővé teszi jövőre a magyar parlamentnek azt a nivóját, mely előkelőségénél fogva mindig olyan erős számbavehetőséghez juttatta a magyar képviselőházat.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Don Juan.

Irta: Gyp.

(Színhely: Vendome, D'Orange meztelen nyaku nők képeivel, szobrokkal díszített lakása. Szőnyeges falak, széles, alacsony kerevetek; erős illatár, félhomály. Neszfogó szőnyegek.)

Salon; d'Orange elegáns háziöltönyben, ambrát éget.

D'Orange: Ó el fog jönni!... Nem reméltem, hogy ily könnyen rávehetem... Elég naiv voltam őt valami erényhősnek tartani... vagy legalább is közönyösnek ily dolgok iránt... Alig kezdtem azonban garcon lakásomról, képeimről és szobraimról beszélni, így szólt: — Ah, mily furcsa lehet az! Meg fogom egyszer látogatni... És valóban, ő el fog jönni. Türelmetlenül várom, hihetőleg nem fogok társaságában unatkozni... Ez a kis asszonyka elragadó szép... a mellett lendület és chic van benne, a mi neki rendkívül illik. Aztán meg ez volna első szerelmi viszonya; fogadni merek, hogy ez így is van. Igaz, azt mondják, hogy a kis de Tramble... egy szó sem igaz az egészről... Hogy is lobbant-hatná ő egy elegáns, nagy világi nő szívét lángra? Pedig e nő csakugyan szép, intelligens, valódi kincs.

Igaz, nem vagyok oly naiv ifju, mint e huszároccka, de annál tapasztaltabb... Mily nyomasztó ez a japáni ambra-illat... alig tudom elviselni; de hát a nők élnek-halnak érte. (Alá s fel sétál.) Tehát, minden rendben van. Istenemre, egész csinos e lakás, eléggé az, hogy egy nő érzeit

megvesztegesse. És én... vajjon én megállok e a helyet ma?... (A tükörben nézi magát) na megjárja! Ennek a redőnynek más színt kell adnom. Ez a rózsaszín igen halvány, visszfényének hatása nem elégít ki. (Csengetnek.) Ó az!... (Elébe siet.)

Flirtné: (gyorsan és vigan belép) Jó napot! Láthatja, szavamnak állottam. Pontos vagyok... Szeretném a szép festményeket megnézni; merre vannak?

D'Orange: Rögtön bátorodom... Tessék csak egy kissé megpihenni, hiszen remélem, nem tisztán a képek vonzották ide?

Flirtné: (nevetve.) Talán csak nem hiszi, hogy az ön?...

D'Orange: (nyomatékkal.) Valóban azt hittem.

Flirtné: Egy füstbe ment illúzióval több. Apropos, ön még nem is tudja!

D'Orange: Mit?

Flirtné: Hogy kis hiján férjemet is elhoztam önhöz.

D'Orange: (zavarodottan) Ah! (félre) Ez kellett volna csak!...

Flirtné: Igen, ő elkísért divatárusnőmhöz, a ki éppen önnel szemben lakik és ha ott maradt...
D'Orange: Szívesebben venném, ha ott nem marad.

Flirtné: Nekem tökéletesen mindegy. Én ugyanis tiszta műszeretből jöttem önhöz.

D'Orange: Oh igen, az embernek vannak szándékai, a melyek azonban a körülményekhez képest megváltoznak.

Flirtné: (vigan) Az az ő dolguk... Én csak azt kívánom, hogy jól mulassak... Mulattasson ön!...

D'Orange: Reméllem sikerülni fog... Tehát képeimet szeretné elsőben látni? Szobámban vannak.

Flirtné: Legyen szíves előbb a redőket felnyitni. Ki nem állhatom e félhomályt.

D'Orange: (félre) Fél... ez jó jel. No de a redőt fel nem húzom. Nem való, fényes napsugár ily tété-à-tété-hez (Hangosan.) Inkább lámpát gyújtok, nehéz e redőkkel banni.

Flirtné: (nyugodtan) Amint tetszik. Én a nappali világot nagyon szeretem. (figyelmesen szemléli d'Oranget.) En tehetem.

D'Orange: Még akkor is szeret vakítani, ha a nappal kell is versenyeznie.

Flirtné: (fület befogva) De ha ön úgy kezd beszélni mint egy könyv!...

D'Orange: Tehát egyszerűen fogok beszélni: Asszonyom, én kegyedet szeretem, és...
Flirtné: (nevetve) Kegyelem, ne tovább!

D'Orange: De ha ön asszonyom ily komoly dologból tréfát csinál...
Flirtné: Komoly dolgokból? Ön szeret nagy szavakkal dobálózni. Hát micsoda komoly dolog van itt? E nemben legfőlebb öregségét tisztelhetem.

D'Orange: Korom... Igaz, egy tacsokó és közttem van egy kis különbség...
Flirtné: Bizony! bizony!
D'Orange: De a különbség teljesen az én javamra szól.

Flirtné: Bámulatba ejt!

D'Orange: Például én sohasem leszek oly tapintatlan, hogy egy nőt, ki látogatásával megtisztelt, avval kompromittáljak, hogy külvárosban vegyek lakást, ahol annak

Vaszary Kolos hercegprímás a napokban Bécsbe utazott. Utazását az elkeresztelési kérdés megoldásával hozzák kapcsolatba.

A községi és felekezeti tanítók fizetésének rendezése. A községi, valamint a hitfelekezetek által fentartott elemi iskolák tanítói és tanítónői fizetésének rendezéséről szóló törvényjavaslatnak a képviselőházban való előadásával a közoktatásügyi bizottság Fenyvessy Ferencz országgy. képviselőt bízta meg, ki a törvényjavaslatról már a husvétii szünidők után fog a bizottságban referálni.

Egy horvát politikai röpirat. Mint Zágrábról jelentik, Zsivkovic báró, egykori horvát osztályfőnöktől, legközelebb politikai röpirat fog megjelenni, amely Mazuranics és Pejacevich bárók politikájával és azokkal a körülményekkel foglalkozik, melyek a horvát-magyar kiegyezésre befolyást gyakoroltak. A szerző konstatálja, hogy az nem volt hiba, hogy a horvátok nem mentek be az öszbirodalmi tanácsba, de az már hiba volt, hogy a horvátok folyton ingadoztak Bécs és Budapest között. Különösen azt hányja szemükre az akkori horvát politikusoknak, hogy nem tudták helyesen felfogni az idők intő jelét és a Magyarországgal való kiegyezést nem mindjárt Schmerling bukása után és még a Beust-korszak alatt csinálták meg, a mi előnyösebb lett volna a horvátokra nézve. De ennek oka azokban az utasításokban keresendő, melyeket az akkori regnikoláris bizottság a tartománygyűlési többségtől kapott. A második kedvező alkalmat a horvátok akkor szalasztották el, midőn a kiegyezés befejezését nem a koronázás előtt követelték. De a horvátok a harmadik kedvező alkalmat is kiszalasztották a kezükből, midőn t. i. Magyarország Horvátország utólagos hozzájárulását követelte az Ausztriával való kiegyezéshez.

Az indemnitás meghosszabbítása. A „Pol. Corr.” értesülése szerint a kormány a május 31-én lejáró indemnitást két hónappal kéri meghosszabbíttatni.

A pénzügyi közigazgatási bíróság új elnöke. A „P. C.” szerint Madarassy Pál helyébe, ha őt kinevezik az osztrák-magyar bank alkormányzójává, Ludvig János miniszteri tanácsos lesz a pénzügyi közigazgatási bíróság elnöke.

„Torontál”

(Napilap.)

Április elsejével új előfizetést nyitottunk a „Torontál”-ra és föl hívjuk lapunk azon előfizetőit, kiknek előfizetése április elsején lejárt, hogy előfizetéseiket rövid időn megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fönnakadás álljon be.

Együttal kérjük elvtársainkat és lapunk barátait, hogy a „Torontál”-t minél szélesebb körben terjesszteni sziveskedjenek.

A „Torontál” előfizetési ára:

Egész évre	12 frt
Félévre	6 frt
Negyedévre	3 frt
Egy hónapra	1 frt

Mutatványszámokat egy hétig ingyen és bérmentve küldünk, egyszerű levelezőlapon való megkeresésre.

A „Torontál” kiadóhivatala.

HIREK.

Nagyhét.

A mai nappal megkezdte az egyház az úgynevezett nagyhetet. Nagy e hét, mert nagy kegyelmekben részesült az emberiség az Úr szenvedése és halála által, s e héten ez események emlék ünnepét üljük. Az egyház anyai gondoskodással élvezet minket a Golgothára, hogy az ártatlan szenvedését látva, megutáljuk e szenvedések okozóját, a bűnt, hogy töredelmes bánat által

a bűnnek meghaljunk, s hogy a feltámadt üdvözítővel az erény új életére támadjunk föl mi is. Szerzetársai mind ezt célozzák, s ha azokban szívvel-lélekkel részt veszünk, e cél bennünk meg is valósul. Menjünk el nagycsütörtökön a 9 órai nagymisére s nézzük a szeretet csodáját a legmértősebb oltári szentségben, az utolsó vacsora emlékében. Menjünk el nagypénteken a 9 órakor kezdődő szertartásokra, melyek alatt az Úr szenvedésének története felolvastatik; csatlakozzunk a körmenethez, mely az Úr sirbatételét ujtja föl emlékezetünkben. Temessük el Őt, temessük el vele magunkban a régi embert az ő rossz hajlaimával, cselekedeteivel!

Menjünk el délután 3 órakor a sötét zsolozsmára, vagy gyászvecsernyére; hallgassuk meg Jeremiás prófeta siralmaival, s hullassunk könyvet lelkünk sivár pusztasága fölött! . . .

Nagyszombaton már reggeli fel 8 órakor siet az egyház a megváltás gyümölcseit az élettelen természettel közölni: megszenteli a templomon kívül a tüzet, az így megáldott világosságot beviszi a templomba, megszenteli a husvétii gyertyát, a tömjén-szemeket, végül a keresztvizet. Az ünnepélyes szent misén már kihirdeti a megváltást, már „Alleluja” örömeikében áradoz a megváltás befejezése fölött érzett határtalan örömtől.

Öröme tetőpontot ér el nagyszombat estején. Az öröm hírnökei, a harangok által esti 6 órára összegyűjti az egyház híveit a templomba, ünnepélyes körmenetben fölkeresi velük a szent sirt, ahonnan a föltámadás örömeitől lelkesülten kivonul a szabad ég alá, fennen hirdetve a nagy eseményt. A körmenetet a templomban hálaadó istentisztelet s ünnepélyes áldás fejezi be.

(A. M. A.)

megjelenése, kocsija, méltó feltűnés tárgya lenne.

Flirtné: (Szemölteit ránczolva.) Valóban! (Félre.) Ez a de Framblera való célzás meglehetősen faragatlan és ügyetlen. . . . Oly ember haragja, aki egyébbel sem kérkedhetik, mint tapasztalatával. Ez a D'Orange közönséges vén rué.

D'Orange: A hölgyek, kik engem meglátogatni kegyesek, nincsenek veszélynek kitéve. Gondom volt rá, hogy Páris legélénkebb utcájában vegyek lakást: azonfelül házamban egy szabonő és divatárusnő lakik Ezer oka lehet így egy hölgynek e házba jönnie, anélkül, hogy gyanuba keverednék.

Flirtné: (Kissé boszankodva.) Gyönyörűség szép dolog! . . . Beismerem, ön diszpéldány a Don Juanok között . . . A mi a segédeszközöket illeti, mindenestire . . . (Nevetve.) De hát lássuk már képeit . . . hamar!

D'Orange: Miért hamar? Ugy siet engem elhagyni?

Flirtné: Nem, nem önt elhagyni, de távozni.

D'Orange: Szinte azt hihetné az ember, hogy kegyed fél? Házam hire ejtené félelembe?

Flirtné: Tehát az ön házáról hírek keringenek?

D'Orange: Ugy van!

Flirtné: Mit beszélnek róla?

D'Orange: Nehéz azt ám így elmondani. (Félre.) Oly liba volna?

Flirtné (gunyosan): Ah, értem . . . „Asszonyerény sirja” . . . Persze magunk közt szólnán, önnék ez jól esik.

D'Orange: Az igazat megvallva néhányan itt hagyták . . .

Flirtné: Illuziókat? Értem.

D'Orange (szárazon): Oh nem, előítéleteiket.

Flirtné (nevetve): Olyasmi, a mit én nem egy könnyen hagyhatok el valahol.

D'Orange: Megyek lámpát gyujtani. (Szobájába távozik.)

Flirtné: Ez tehát a rossz csont lakása? . . . Elragadó képet kaptam róla . . . de úgy látszik, több a szófia, mint a valóság. Az is igaz, hogy a leíró maga D'Orange volt . . . És az uriember oly különösen néz reám . . . Eh, mit is törődöm vele?

D'Orange (visszatér): Sziveskedjék beljebb kerülni, a szentély papnőjére vár.

Flirtné: Istenem, mily ostoba frázis! (telemelkedik.)

D'Orange (karjait gyengéden dereka köré fűzve): Tessék nagysád!

Flirtné (csodálkozva hirtelen visszalép): De hát mit gondol ön uram!

D'Orange: Pardon! (Félre.) Ellenkezik . . . bizalmatlankodunk. — (Belépnek a szobába, Flirtné egy egy két percig figyel mesen körültekint. — (Hangosan.) Lehet-e oly szerencsés szerény lakásom, hogy tetszését megnyerje? . . .

Flirtné: A patvarba! mire jó ez a sok tükör?

D'Orange (hamiskásan mosolyogva): Hej, pedig senki nem panaszkodott még eddig ezért.

Flirtné: Izlés dolga! . . . Én ezt nem szeretem . . . Ah, ez a Leda szobor csakugyan szép!

D'Orange: Ugyebár?

Flirtné: De már láttam másutt.

D'Orange: (a szobor felett levő képre mutatva.) No, de ezt csak nem ismeri?

Flirtné: Nem, semmiesetre nem!

D'Orange: Mit szól hozzá?

Flirtné: Én rutnak taláiom.

D'Orange: (csodálkozva) Rut?

Flirtné: Igen ocsmány! közönséges mázolás.

D'Orange: De hisz a tárgy megbocsáthatóvá teszi a kivitel tökéletlenségét.

Flirtné: Nem hinném! Én ugyan nem fogok egy képet megbámulni, csak azért, mert illetlen; művészinék is kell lennie.

D'Orange: Kegyed szigorubb, mint öszszes itt megfordult elődei, a kiknek kegyét e kép teljesen megnyerte.

Flirtné: Ez csak azt bizonyíthatja, hogy azok könnyebben kielégíthetők, mint én. (A szobában körül néz.) Ez a szoba egész olyan, mintha már éjjelre volna előkészítve. Szolgája talán nagynénjénél eszik ma?

D'Orange: Hogyan érti ezt?

Flirtné: Azért mondom, mert nekem még egy szobaleányom van, a ki sokszor már délben elkészíti hálószobámat, bezárja a redőket, rendbe hozza az ágyat, mikor ezért csodálatomnak adtam kifejezést, azt felelte, hogy ő ma délben nagynénjénél fog ebédelni; ez a nagynéne pedig a szomszéd Grenelle herceg — kocsisa.

D'Orange: (zavartan) De . . .

Flirtné: Mikor láttam, hogy szobája már ötödfél órakor éji toalettet öltött, azt hittem, ez hasonló okból történt.

D'Orange: (tökéletesen megzavarodva, félre.) Már most igazán nem tudom, mit mondjak.

Flirtné: Czelom lakása berendezését megtekinteni s így talán jogosult bírálatom.

D'Orange: Sőt kérem.

Flirtné: Az egész berendezést nagyon nőiesnek tartom, vagy ha úgy tetszik:

— **A szeszélyes április** a lehető legtelivébb meglepetéseiben kezdi magát bemutatni. Tavaszi verőfény esővel változik és huszonnégy óra alatt többször is megesik, hogy a hőmérséklet ismételtén visszaesett úgy, hogy tegnap már erős hideg éj volt, míg az ország egyes részeiben fagyott is már. Hivatalos időjárási jelentés szerint Árvaváralján —0,9, Sopronban —0,2, Késmárkon —1,0, Akna-Szlatinán —1,7, Nagyszebenben —1,8 volt a hőmérséklet, de a fagyhoz közel állott Trencsén, Selmezbánya, Magyaróvár, Gyalla, Csáktornya, Arad, Szeged, Szolnok, Debreczen, Ungvár, Szatmár, Nagyvárad, Kolozsvár, még Budapest is, a hol mindenütt egy és két fok közt ingadozott a hőmérséklet. Dunaföldváron az éjjel fagyott, s a gyümölcsfák sokat szenvedtek. Az újabb hírek szerint Hajdu-Böszörményen, Győrön, Váncsodon és Temes megye több helyén is volt fagy. A külföldön Moszkvában volt a legnagyobb hideg, a mennyiben a hőmérő —8,7 fokot mutatott. Péterváron —7,9, Bécsben —1,0, Krakóban —0,0, Varsóban —1,5, Szófiában —0,2, Konstantinápolyban —0,3 fok volt a hőmérséklet. Így hát a magyar kirándulók, a kik Konstantinápolyba a Ramazán-ünnepre indultak, alkalmasint jó hasznát fogják venni felöltőjüknek. Budapesten nagyon hűvös az idő, míg Aradról azt a táviratot vesszük, hogy kora reggel óta havazik s az idő egészen télies.

— **Izraelita polgártársaink husvétja** a mai estével veszi kezdetét és részünkről is boldog ünnepléseket kívánunk.

— **Iparosok értekezlete.** A szakiskolák és tanműhelyek felállítására, ugylátszik, nem igen érdeklí városunk iparosait, mert a tegnapi értekezleten oly csekély számban jelentek meg, hogy a kiküldött kamarai titkárnak igen furcsa fogalma lehet iparosaink intelligenciájáról. Az értekezletet tegnap délután 3 órakor nyitotta meg Mattanovich György iparhatósági biztos, ki röviden előadván az összejövetel célját, a szót átadta Strasser Albertnek, a temesvári kereskedelmi és iparkamara titkárnak. A

titkár előadja, hogy a kereskedelmi miniszter, miután Magyarországon szakiskolák még nem léteznek, minden kamarai kerületben szeretne egy-kettőt felállítani. A helyi ipar, mely hivatva van helyi viszonyoknak szolgálni, ki van zárva. Csak oly iparágakat fognak tanítani, mint pl. a fém- vagy faipar különböző nemeit, melyeket hazánkban eddig épen nem kultiváltak. Céljük az illető iparosnak alkalmat adni, hogy e szakmában kiképezze magát. A tanulás két osztályra oszlik: Délélt a tanonc kiképeztetik a theoretikus ismeretekben, u. m. rajzolás, anyagisme, közlekedési viszonyokban, mechanikában, fizikában stb. Délután tényleg gyakorolja az illető ipart. A tanműhely úgy terveztetik, hogy ott, ahol az illető iparágat kiválóan művelik, a műhely fel fog állíttatni. A jelenvolt iparosok közül többen hozzászóltak a tárgyhoz. Wingler Ferenc azt indítványozza, hogy tekintettel a helyi viszonyokra, állíttassanak fel tanműhelyek a gépészek, bognárok és asztalosok számára. Giljum János (ipartestületi elnök) korainak tartja még e kérdés megoldását, mert nézete szerint még nem elég műveltek a mai tanoncaink az ilyen kísérletekre. Strasser kérdésére Giljum ur elég loyális volt kijelenteni, hogy ez nem az ipartestület véleménye, hanem az ő egyéni nézete. Weiss Izidor örömmel üdvözli a miniszter kezdeményezését, mert csak ily iskolák felállításával fogjuk elérni azt, hogy a művelt polgári elem szívesen lép az iparos pályára. Popovics ugyanily értelemben nyilatkozik. Streitmann Antal gyakorlati szempontból indul ki. Utal arra a nagy vasúti hálózatra, melynek központja Nagybeeskerek s igen czélszerűnek tartja, ha erre való tekintettel egy javítóműhelyt állíttanának fel. A megye e czélra 12.000 firttal rendelkezik, melynek kamatai e czélra volnának fordíthatók. A többit a városnak kellene fedeznie. Strasser Albert titkár csatlako-

zik Streitmann nézetéhez, amennyiben az keresztülvihető nem volna, elfogadja Wingler véleményét. Ily értelemben fog a kereskedelmi miniszternek jelentést tenni. Miután a jelenlevőknek megjelenésükért, a városnak a terem átengedéseért, Weiss Izidornak pedig az értekezlet körüli fáradságáért köszönetet mondott, bezárja az ülést. Weiss Izidor a titkárnak kíván köszönetet szavazni szíves megjelenéséért.

— **Tüzeset a megyében.** Román-Écska községében márczius 29-én három lakház égett le, melyek mind náddal voltak fedve, a tüzvész alkalmával emberélet is esett áldozatul, amennyiben Bugár Giga 4 éves leánygyermek szintén elégett. A nagybecskerekéi kir. esendőparancsnokság által teljesített nyomozás folyamán kitért, hogy a tűz gondatlanságból eredt, olyképpen, hogy az elégett és az anya által ellen nem őrizett gyermek gyufával a polyvarakást meggyújtotta. Az okozott kár értéke 3600 firtot tesz. Az elégett épületek közül egy a „Magyar Francia” biztosító intézetnél 800 firt erejéig volt biztosítva.

— **Országos vásár Nagybeeskereken.** Az 1892-ik évi második országos vásár Nagybeeskereken, május 19., 20., 21. és 22-ik napjain fog megtartatni, és pedig a következő sorrendben: május 19. és 20-án barom, juh és sertésvásár, 21-én lóvásár, 22-én vegyesvásár. — Figyelmeztetés: A vásár területére eladásra szánt állatok (lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék, sertések) csak azon esetben fognak bebocsáttatni, ha a tulajdonos szabályzerű marhalevél és egészségi bizonyítvánnyal van ellátva. — A legközelebbi országos vásár 1892. évi augusztus 11., 12., 13. és 14-én fog megtartatni.

— **Műkedvelői előadás Nagyszentmiklóson.** Említettük volt már lapunkban, hogy a tevékenységéről ismert nagyszentmiklósi úri dalárda műkedvelői előadást tervezett. Mint levelezőnk írja, a táncszal és hangversenyyel egybekötött műkedvelői előadás f. é. április 9-én a nagyvendéglő nagytermében, a nagyszentmiklósi intelligencia jelenlétében meglepő sikerrel folyt le. A dalárda által kitűnő sikerrel eldalolt

czifra, feltűnő. Ezek a szalagok, csipkék, nem illenek egy férfihez.

D'Orange: Kegyednek teljesen igaza volna, ha ez az én kedvemért lenne, de ez mind . . .

Flirtné: (Nevetve.) Az én kedvemért van? . . . Hogyan fogom én e nagy figyelmet meghálálhatni? De hát azért az öt percért, amit képei megszemlélésére szántam, valóban kár volt így fáradoznia.

D'Orange: Rajtam mulat? . . . De ördöge van, ha most tőlem megszabadul. — Foglaljon helyet, asszonyom. Így könnyebben beláthatja, hogy az a kép mestermű.

Flirtné: Ah igen, az a kép ott? . . . Ugyebár Jupiter és Ganymed?

D'Orange: Igen, az egy régi kép s így a felfogás szabadosságától el kell tekintenünk. A régiék, mint nagysád tudni fogja, nem vették oly szorosán az illedelmet.

Flirtné: (Erősen ránéz.) Igen, a régiék már ilyenek!

D'Orange: Mivelhogy náluk a szép, a formai szép kultusza divott. (Flirtnéhez közeledik és mellé ül; ő feláll és egy más pam-lagra ül, melybe nyakig belesüppedt.)

Flirtné; É pamlag rugói kissé elnyűttek.

D'Orange: (Eléje térdelve.) Higyje el nekem, hogy mély érzelem szól belőlem. . .

Flirtné: (Közömbösen.) Mély érzelem?

D'Orange: Melyet kegyed gerjesztett bennem.

Flirtné: (Unottan.) Ugyan kérem, hagyjon fel. . .

D'Orange: Tehát beszéljünk az időjárásról?

Flirtné: Ez épp oly unalmas volna. (Fel akar állani; D'Orange visszahuzza.) Nem jól ül talán itt nagysád?

Flirtné: Igen, de. . .

D'Orange: (Derekát átkarolva.) Nézzem asszonyom a tükörbe, mily remek kép.

Flirtné: (Hangosan nevetve.) Remek kép! Én igen nevétségesnek tartom.

D'Orange: (Bókolni akar.) Kegyed bizonynyal arra gondol, hogy e hatást személyiségem lerontja.

Flirtné: (Folyton nevet.) No nem, de a modern képeket többre becsülöm.

D'Orange: (Zavartan.) Bizonyosra veszem, hogy kegyed engem idősebbnek tart, mint a milyen vagyok. Valószínűleg egész sereg kalandot hallott felőlem.

Flirtné: Ne törődjék velem, akármit mondtak is nekem önről. Én csak azt hiszem, a mit látok.

D'Orange: És mit lát kegyed?

Flirtné: Hogy ön nem fakadó rózsabimbó többé.

D'Orange: És kegyed talán azt hiszi? . . .

Flirtné: A mit gyermekkoromban gondoltam, mikor az öreg Plessy mamát ifju szerelmem láttam játszani. Azt gondoltam, hogy a bizony nevétséges dolog.

D'Orange: De kegyed, a finom, intelligens nő, tudja, hogy a tapasztalat, az ügyesség is bizonyos varázst kölcsönöz, s ez sokszor többet ér a tapasztalatlan ifju-kornál. (Megragadja kezét.) Higyje el, én ezek közé tartozom.

Flirtné (visszataszítva őt): Hagyjon nekem békét; most már tudom, mit kell hinnem.

D'Orange: Kegyed épen nem szerettem reméltó. . . De én valóban nem tudom, miért is jött kegyed hozzám.

Flirtné: Tiszta kíváncsiságból. Az ember szeretne mindent látni.

D'Orange (kiábrándulva): Ah! Tehát kegyed szemében én is csak e „minden“

része vagyok? Rendkívül hizelgő nyilatkozat.

Flirtné: Istenkém, igen. . . Itt minden oly keresett, válogatott. . . De én valami meglepetésszerű, rendkívül hatásos dolgot vártam.

D'Orange: És ha hosszasan időzik itt, meg is találja. Am kérdezze meg V. bárónét, X. grófnét, Z. asszonyt.

Flirtné: Elég, elég! Egy professzionátus asszonyrabló, egy Don Juan oroszlánbarlangját kívántam megismerni. (Nevetve néz D'Orangerára.)

D'Orange: Ha kegyed az oroszlán barlangjába merészkedett, azt el nem hagyja anélkül, hogy e látványért ne adózzék. Egy csókot kell kapnom, igen, kell! . . .

(Flirtnéhez közeledik.)

Flirtné (egész nyugodtan.) Ne tréfáljon.

D'Orange: Nem tréfálok. (Megakarja ölelni, de Flirtné hevesen visszataszítja. Egy asztalnak esik, a melyen drága thea készlet áll. Az asztal feldől, az edény izzé porrá törrik, viz és tej foly végig a szőnyegen, a thea sütemények szobaszerte szétgurultak.)

D'Orange: (önkéntelenül) Az én remek chinai rózsaporcellán tea-készletem porrá zuzva. . . B. hercegnő látogatása óta nem is használtam.

Felemeli az áradatban uszkáló cserepeket.

Flirtné: (méltóságteljesen távozik, D'Organe a pusztulás színhelyén marad.) Ah, tehát a chinai rózsaporcellán tea-készlet is mestersége szerszámjai közé tartozott. . .

(Francziából) I—s.

Normann dal után színre került Murai Károly poetikus vigjátéka, a „Virágfa-dás“, melyben a dalárda iránti zivesség-ből közreműködött Radonits Zoicza ur-hölgy és Nagyvinszkyné asszony. Előbbi a kedves „Nelli“ szerepét kitünő alaki-tásban s szeretetreméltó naivitással adta, a miért a közönség tapsokkal tüntette ki. Hasonló elismerésben részesült Nagy-vinszkyné, ki a házsártos nagynéni szerepében szerepkörét a maga teljes való-ságában felfogta s a modern házassági per-patvart kedves (papushös) életpárjával, Péterrel, a valóságnak megfelelően produ-kálta, miben Kovách urnak (Péter) szin-tén igen nagy érdeme volt. Csath a sze-relmes Laczi szerepét, a nála már megszok-tott ügyességgel és rutinnal adta. A kis Stoy Anna csinos és ügyes Kati szoba-lány volt. A második darabban („Bálki-rálynő“) Stoy Laura és Schwarcz Ka-milla működött közre. Előbbi a bálkirálynő (Jozefin) szerepében csinos és határozott fellépésével, nem különben szeretetreméltó kedvességével, utóbbi pedig a Natália, az anyaszerepben szabatos játékaival méltán megérdemelte a közönség tapsait. A férfi szereplők is kitünően játszottak. Csath István Tasszilója, Asztalos blazirt Te-mesy Laczi-ja kitünő volt. Nemkülönbén megnyerte a közönség tetszését Kovách Imre és Thomász urak jogász alakítása. Igen jól játszottak még Knöthy (Szabó Elemér), Dobó (Belisár) és Nagy-vinszky (Jean, a pinczér). A dalárda s különösen ennek ügybuzgó igazgatója, Krausz Ignác, e kitünően sikerült estély-ért a jelenlévő közönség tetszését és el-ismerését a legnagyobb mértékben kiér-demelte.

— **A deszki fiatalság az inségeseknek.** Deszkről a mai postával 30 forint 60 krajczárt vettünk mint az ottani fiatalság gyűjtését a felső-magyarországi inségesek javára. Ezen összeghez hozzájárulók névsora a következő: Gerliczy Ferencz báró 10 frt., Tichy János 1 frt., Jankovich Sándor 1 frt., Bonyhay Sándor 1 frt., Todorczk Lajos 1 frt., Hauptvogel Károly 1 frt., Bogdanovics Illés 1 frt., Klein Lázár 1 frt., Kohn Mór 1 frt., St. vanov Obrád 1 frt., Kovács Antal 1 frt., Kovács Mihály 1 frt., Sztarcsevits Lázár 1 frt., Fenyvesi Béla 50 kr., Klein Hermina k. a. 51 kr., Egy szűkebb körű társaság 2 frt. 02 kr., Csiki Andor 50 kr., Kovács József 50 kr., Lakatos Péter 50 kr., Ruzs Lázár 50 kr., Török Antal 25 kr., Borka János 25 kr., Frányó Pál 30 kr., Frányó József 20 kr., Polgár Mária 25 kr., Szevő Ferencz 50 kr., Zsivity Mito 50 kr., Sztarcsevits Mi-lutin 10 kr., Murkovlyev Tima 20 kr., Ruzs Próka 20 kr., Gyukin Pája 10 kr., Vlasity Szvetozár 10 kr., Ujvári István 20 kr., Bojsin Milivoj 20 kr., Tuczakov Józsa 20 kr., Szirovicza István 02 kr. Összesen: 30 frt 60 kr., mely összeget szintén rendeltetési helyére juttatjuk.

— **A Borghese-család gyűjteményének eladása.** Néhány hete már, hogy a Borghese-család műkincsei az öreg Borghese herczeg római palotájában közszemlére vannak kitéve. A herczeg szándéka ugyanis a műkincseket nyilvános árverés útján eladni és a vételárból hitelezőit kifizetni. Csakis a palota falait díszítő remek freskókat, valamint néhány kincset érő családi képet kímél meg az eladósodott herczeg ettől a sorstól. A katalógusban több ezer tárgy van felsorolva, köztük butordarabok, porcellán vázák, fegyverek, szőrokok, bronztárgyak, gobelinek és a hosszú sora az értékesnél értékesebb festményeknek, nevezetesen Lucatól, Giordanától, Ginlio Romanótól, Pousintól, Parmigiaminótól, Salvator Rósától, Paul Veronesetól, Hannibal Carracitól, Ga rossalótól, Bronzinótól, Guido Remi-, Dome nichino-, Lorenzo di Creditól stb. Különös műbecse van a 23 vászonra festett Ginlio Romanótól származó freskónak, ilyenek a „Sibyllai könyvek felfedezése“ és a „Cló-lias menekülése a Tiberen át“ címűek melyek ezelőtt Janiculuson lévő Lante-féle

villában voltak. A szobrászati művek kö-zül kiemelendők: két Berninitől való már-vány mellszobor, melyek Scipio Borghese kardinálist ábrázolják; V. Pál mellszobra, valamint ugyancsak Scipio Borghese kar-dinális mellszobra Algarditól; egy Laocön bronzutánzat a XVI. századból; valamint egy bronzutánzat Giambologustól, mely a „Sabin nők elrablását“ ábrázolja. Az étesz-közök közül felemlitendő egy 1807-ből való régi stillben tartott kávékészlet; egy kris-tályból csinált asztali eszköz arany bronzi-rozással és C. P. B. (Camillus Pauline Borghese) kezdetűvel; egy régi bécsi porcellánból és 409 darabból álló teríték, valamint I. Napoleon által testvéreinek adott aranyozott ezüsből készült lakodalmi ajándék, mely 317 darab edényből, 108 evőeszközből, 725 drb desszert-kés, villa-és kanálból és egyéb hozzávalóból áll, mindez a legmasszívabb, erősen aranyozott ezüsből.

— **Milan király, mint alperes.** A szer-bek ex-királya, a kinek galans párisi éle-téről egy szerb Boccaccio nemsokára akár egész Decameront írhat, mint Párisból írják, nemsokára egy nagyon csiklandós termé-szetű pörben fog mint alperes szerepelni. A pörben természetesen egy hölgy szere-pel, mint felperes. Ez a hölgy egy hirhedt párisi szépség, a kinek a galans ex király egy gyöngye pillanatában irást adott maga-ról, melyben 240.000 frank lefizetésére kö-telezte magát arra az esetre, ha a negyed-évi részletekben fizetendő évi 24.000 frank tartásdíjat pontosan le nem tenné a rózsás körmök közé. Milán időközben meggondolta magát és sem a tartásdíjat tovább fizetni nem akarja, sem a 240.000 frankról nem akar hallani. De a párisi hölgyek nagyon szívósan képesek ragaszkodni a jogaikhoz s minthogy az a hír, hogy Milán ex király két milliót kapott Szerbiától (a miért ösz-szes jogairól lemondott), ennek a hölgynek a boudoirjáig is eljutott, a szép hölgy annál kevésbé hagyja a jussát s törvényes uton akarja érvényesíteni követelését. Mint hir-lik, a felperes már beadta a szenzációs keresetet a bírósághoz.

— **Shakespeare feleségének háza.** Strat-fordon Avonban nagyon megbotránkoztak rajta az emberek, hogy Hathaway Anna házacska-jának mostani tulajdonosa nyilvánosan el akarja árverezni tulajdonát. E ház arról nevezetes, hogy itt született és a költővel való házasságáig itt lakott Sha-kespeare felesége. Évről évre igen sok ember látogatja Stratfordon Avonnak ezt a nevezetességét. A város tanácsa magához akarta váltani a házat, de a tulajdonos oly nagy árat követelt, hogy meg kellett sza-kitani az alkudozásokat.

Irodalom és művészet.

Színház.

Ruzsinszky Ilonának sikerült rövid ittléte alatt szívhez szóló énekével és disz-krét, intelligens játékaival a becskeréki kö-zönség rokonszenvét magas fokban kiér-de-melni. Ez általános rokonszeny legjobban mutatkozott szombati jutalomjátéka alkal-mával, amikor tisztelői ugyanazokban a kellemes meglepetésekben, virágok és egy értékes adomány, részesítette, amikben része-sültek a társaság többi tagjai, kiknek eddig jutalomjátékuk volt. „Orpheus az alvilág-ban“ Offenbach e szellemtől sziporkázó operettejét adták, s ámbár Ruzsinszky sze-repe épen nem volt arra való, hogy abban brillirozni lehessen, mégis talált alkalmat, szép hangját és kedves játékát érvényesi-teni. Legtöbb dicséretet érdemel Mikei, ki a Jupiterből pompás kabinet-alakot csinált. A légy-jelenetben igazi művészi magas-latra emelkedett. Igen jó volt Szilágyi mint Styx. Gyönyörű közvéleményt ábrá-

zolt Juhász Ilonka. Kállay Lujza igen szép Diana volt. A többi szerepeket Ka-raacs, Bethleni, Tolnainé, Litzen-mayer, Kiss, Bérczi Mariska igen jól töltötték be.

Vasárnap este Madách „Ember tra-gédiája“ került színre. A darabot telt ház nézte végig és a közönség megelé-gedve távozott a színházból, a mi máris nagy dicséret. A szereplők közül első sor-ban Rónayt (Lucifer) kell említenünk, a ki nehéz szerepét mély tanulmánytal, sok helyt igazi művészettel játszta végig. Cs. Almássy Julia szemrevaló Éva volt, s több jellenetben nagy hatással játszott. Adámot Baghi játszta elég ügyesen. Az új diszletek szépek voltak. A rendezés, va-lamint a zenekar feltétlen dicséretet érdemel.

Táviratok.

Fiume új kormányzójának beiktatása.

Fiume, ápril 11. (A Torontál eredei távirata.) Batthyány Lajos gróf Fiume ujonnan kinevezett kor-mányzójának beiktatása, tegnap nagy fénynyel és lelkesedéssel ment végbe. A kikötő összes hajói lobogó-diszben usztak és az érkező kormányzót Ciotta János polgármester és Gele-tich alpolgármester magyar disz-öltözetben fogadták.

Batthyány Lajos gróf kormányzó a városi képviselőtestület gyűléster-mében történt beiktatási aktus alkal-mával, a magyar és olasz szövegű publikációk felolvasása után, olaszul válaszolt, kiemelve Fiume fontossá-gát, kijelentvén egyuttal, hogy ő Fiume felvirágzásáért és autonómiajáért fog küzdeni és arra törekszik.

Beszéde után hatalmas éljenzugás és evvivák hangzottak föl és a nők a férfakkal vegyesen éljeneztek az új kormányzót, kinek első föllépése na-gyon szimpatikus hatást tett.

Két órakor nagy ebéd volt a Batt-hyány gróf tiszteletére, mely alatt élénken ünnepelték a magyar olasz testvériséget.

Merénylet egy leány ellen.

Budapest, április 11. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az üllői-uti kaszárnya környékének lakosságát nagy izgatottság tartotta fogva tegnap délután egy a kaszár-nyában lejátszódott merénylet miatt. A mondott időben a kaszárnya udvarán meg-jelent egy tizenöt éves leány és egy tiszt ismerősét kereste. Midőn a tiszt lakására ért, ennek a szolgálja állatias ösztöntől megkapva, bezárta a szoba ajtaját és vad erőszakot kísérelt meg a leányon, ki két-ségbeesetten védekezett a szolga ellen, ki e közben letépte a leányról ruháját, mire a leány segítségért sikoltzott, majd egy ingben ki akart ugrani az ablakon. A szolga erre berántotta az ablakon a kétségbeesett leányt, de ekkor már nagy tömeg verődött össze a kaszárnya előtt, a mire figyelmessé lett tisztek végre betörték az ajtót és meg-mentették a leányt. A szolgán ekkor való-ságos dühöngés tört ki, mire vasra verték és becsukták.

REGÉNY-CSARNOK.

Halálos sebek.

Regény.

— A „Torontál” számára írta —

Jurkovic Aladár.

(35-ik folytatás.)

Oktáv felállott s nyájasan hajlongva szólt közbe:

— Hagyjuk ezt, kedvesem!... Az egész dolog szót sem érdemel!

Iván meglepetve nézett a grófra, a ki folytatta:

— Igen, igen!... Tévedés volt az egész!... Tudom... Hiszen szeretem Lillát s ő is szeret engem!... Képtelen lett volna ilyesmire!... Ó hűséges, tudom, tudom!... Hiszen elhiszem!...

Iván ellentmondott:

— Hogy lehet hát mégis az, hogy méltóságod azóta fel sem kereste őt!... S hagyja azt a szegény asszonyt a legrettenőbb kétségűl gyötörtetni?...

Oktáv mosolygott:

— Oh, sebaj! Majd kiengeszteltem!... Fölkeresem s bocsánatot kérek tőle. Természetesen!... Mert az első pillanatban, megvallom, mást gondoltam!... De most, oh most tisztában vagyok vele!... Tehát fölkeressük!...

— Azaz, hogy ön keresi fel!

— Nem, nem! Együtt keressük fel!... Ragaszkodom ehhez!... Azonnal megkeresem kalapomat s megyünk... A vonat fél óra múlva indul!...

Iván egyre jobban bámult. Oktáv valószággal félrebeszélte.

Oktáv azonban időközben valahol egy puha, formátlan kalapot talált. Fejére tette s karonfogta Ivánt:

— Nos, menjünk!...

— Hová?

Oktáv nagyot nézett:

— Hát — Lillához!...

S podgyászt nem is hoz, gróf ur!

Oktáv tagadólag intett:

— Nem! — Az én utamhoz nem szükséges a podgyász!...

Iván vállat vont s megindultak.

Oktáv azonnal parancsot adott arra, hogy befogjanak.

... S mikor a prűszkölő paripák a könnyű kocsival előálltak, Oktáv feltuszkolta Ivánt, magára vette bundáját s megindultak.

Az egész természetet vastag fehér hólepel borította, a mely csillogott, ragyogott. A levegő friss volt és üde.

Mikor Oktáv a kocsiba ült, körülnézett s eddigi vigságától elütő komoly, rezgő hangon mondta:

— Minő szép a világ!... Az ember szinte sajnálja, hogy valamikor itt kell hagynia!...

XXII.

Alkonyodott már, a mikor a fővárosba értek.

Oktáv gyorsan, türelmetlen izgatottsággal törtetett át a perronon, maga után vonszolva Ivánt, a ki követte őt, mint egy álom járó, jóllehet éppenséggel nem értette, hogy miért kell neki Oktávval mennie.

A kocsi előtt, a melyet Lilla küldött ki Oktáv elé, a kit a komornyik táviratilag értesített férje érkezéséről, Iván újból megpróbált bucsuzni.

Oktáv azonban megragadta s erővel tuszkolta be a kocsi belsejébe.

— Csak a viszontlátásnál, a kibékülésnél legyen jelen, kedvesem, — motyogta nyájias képpel. — És aztán... Hát aztán ám távozzék, ha köztünk nyugtot nem lel... De most legyen ott s lássa, hogy szívből békülünk ki s szeretni fogjuk egymást!

Viselkedése rendes volt, miközben ezeket mondotta s hangja nyugodt, minden felindulástól ment. És Iván előtt mégis úgy tetszett, mintha félre beszélne. Tekintetéből bizonyos zavart olvasott ki, a mi megdöbentette.

Nem felelt semmit s hátradőlve a kocsiban, gondolataiba mélyedt. Elmenekülnie már lehetetlenség. Oktáv fel fogja őt czipelni Lillához, a ki bizonyára rémülten fogja őt viszontlátni s amugy is szörnyen próbára tett idegeit újabb, váratlan és erős csapás fogja megrázkódtatni. Ám, a végzet nem kerülhető el. Jöjjön, a minék jönnie kell!

A lovak vágatva ragadták őket végig a homályos utcákon. Oktáv türelmetlenül kopogott lábaival s mikor a liget első fűt megpillantotta, örömmel kiáltott fel.

— Itt vagyunk hát!... Nemsokára vége lesz mindennek!...

S a prűszkölő paripák csakhamar a villa kerítése előtt állottak meg.

Oktáv maga tárta fel a kocsi ajtaját, kihuzgálta belőle Ivánt s rohanva futott fel a lépcsőkön. Az előszoba ajtaja előtt karonfogta Ivánt s együtt léptek be a szobába.

Lilla halotthalaványan, remegve állott előttük s az asztalba fogózott, hogy el ne essék. A kiállott szenvedések és a mai nap izgalmi végkép kimerítették. Szíve hangosan dobogott s szeméi elé fátyol borult, a melytől nem látott tisztán.

Oktáv hozzálépett s nyájasan szoritotta magához:

— Ön rosszul néz ki, gyermekem!

Lilla halk, erőtlén hangon válaszolta:

— Beteg voltam!

Oktáv végigsimitotta homlokát:

— Ugy tetszik: én sem voltam egészséges!... De hát legyen feledve a múlt s örüljünk a jelennek!... Lássa, Iván is itt van... Mai örömnepünkön részt vesz ő is!...

S hirtelen szilaj jó kedve támadt. Össze-vissza beszélt mindenről. A kastélyról, az ösökről, az orvosról. Majd Annát csipkedte meg s megkérdezte tőle, hogy mikor megy férjhez?... Mert a házaselet nagyon szép. Aztán cognacot hozott elő s három pohárkával hörpentett fel egymásután, kényszerítve Ivánt, hogy hasonlóképen cselekedjék.

Lilla és Anna nem vettek részt örömben, csak tágra nyitott szemekkel figyelték őt, a kinek minden szava, minden mozdulata annyira különös volt.

Oktávnak ekkor eszébe jutott, hogy zenét szeretne hallani.

Megkérte Annát, hogy valami régi kerin-gőt játszó el.

Átmentek a zongora-terembe, s Oktáv maga kereste ki a hangjegyet, melyről Annának játszania kellett.

A felhangzó ütemekre aztán füttyörészni kezdett. Hangosan mondogatta:

— A legjobbak a régi keringők!

Majd Lillához és Ivánhoz fordult, a kik szótlánul, komoran ültek a háttérben.

— Ismeritek a keringő szövegét?

S miután válasz nem hangzott, folytatta tovább:

— Oh, persze! — Hiszen a szöveg meg van könyvtáramban... Azonnal hozom!

S szobájába rohant.

Lilla ebben a pillanatban egész testében összeborzadt. A halál hideg lehelete futotta végig testét. Rettentő sejtelen lepte meg, mely arra készítette, hogy férje után menjen.

Anna még mindig zongorázott, s Iván visszafójtott lélekzettel, rémülten nézett Lilla után. Kitalálta ő is, hogy mire gondolt Lilla.

Lilla nesztelenül, esendesen ment végig a szobákon, s Oktáv szobájához érve, felnyitotta az ajtót.

A férfi ott állt a szoba háttérben. Mellén fel volt tépve az ing, haja kuszált, s szeméi kidülledtek, vadul csillogók. Jobbjában pisztolyt tartott, s fogait csikorgatva nézett az asszonyra, a ki a rémülettől kövé meredt.

Oktáv felkapta a pisztolyt, melléhez szoritotta csövét. Aztán rikácsolva kérdé:

— Meg akarsz men... .

S a lövés eldőrdült!...

Egy fővárosi hirlap, a mely hosszan emlékezett meg haláláról, így fejezte be tudósítását:

Története valóságos tragédia.

Hős volt, a ki lehetetlen dolgokért küzdött és elbukott.

Bűne csak egy volt: az, hogy jobban szeretett, tisztábban érzett és nemesebben gondolkozott mint azok, a kik most könnyezve zarándokolnak ravatalához!

(Végo.)

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözsdéről.

Budapest, ápril 11. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzát gyengén kínáltak, a vételkedv mérsékelt volt. A forgalom 1200 mmázsára tehető, mely a szombati legmagasabb áron kelt el. Egyéb változatlan.

H a t á r i d ő ü z l e t.

Buza tavaszra 9.60—61.

Buza ősre 8.68—70.

Buza máj.—jun. 9.36—38.

Tengeri máj.—jun. 5.19—21.

Zab tavaszra 5.75—77.

Káp. repce 12.60—70.

Időjárás: hűvös.

Nyilttér.*)

Butorszállítás és költözködes.

*) Az e rovat alatt közölté nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

2459. szám 1892.

(145-3.1)

14226. szám 1892.

(146-3.1)

Pályázati hirdetmény.

A megüresedett ozorai községi orvosi állásra ezennel pályázat nyittatik. — Ezen állással 600 frt évi fizetés, szabad lakás és 6 öl puha tűzifa élvezete, azonkívül nappali látogatás 20 kr., éjjeli látogatásért 40 kr. és a halottkémi és husvizsgálati szolgálatból eredő jövedelemmel van egybekötve.

Felhivatnak mindazok, a kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy elméletü képzettségüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket az antalfalvai járás főszolgabírói hivatalhoz május hó 20-ig küldjék be.

A választás f. évi május hó 21-én, d. u. 4 órakor Ozora község házában fog megejtetni.

Antalfalva, 1892. évi márczius 28-án.

Halász István,
szolgabíró.

Hirdetmény.

Alantírott által ezennel közhírré tétetik, hogy az 1881. évi november hó 5-én 58285. sz. a. kiadott belügyministeri rendeletben körülírt községi és körjegyzőket képesítő szakbizottság a törvényhatósági tavaszi rendes közgyűlés alkalmából f. évi május hó 9., 10., esetleg következő napjain össze ül.

Felhivatnak tehát mindazok, kik községi körjegyzői vizsgát szándékoznak tenni, hogy ez iránti kérvényüket a fenti rendelet 6. §-ában felsoroltakkal felszerelve alantírotthoz címzetten ez évi április hó 30-áig nyujtsák be.

Nagybecskerek, 1892. április 9.

Alispáni szék üres:

Daniel,
megyei főjegyző.

1617. sz. kig. 1892.

(143-3.3)

Pályázati hirdetmény.

Torontálmege perjámosi járásában fekvő Pészak község jegyzői állása üresedésbe jövén, annak választás utján leendő betöltésére határidőül folyó évi május 4-ik napjának, d. e. 9 óráját Pészak község házához kitűzöm.

A jegyzői javadalmazás a következő:

- készpénzben 400 frt,
- terményekben: 36 pozsonyi mérő buza, 20 pozsonyi mérő szemes kukoricza, 5 öl kemény tűzifa, 2 öl szalma, 2 darab szarvasmarhának járó takarmány, és végre:
- természetben 2 hold föld — mely után az adót a jegyző köteles viselni — szabad lakás és a községi szabályrendeletben megállapított magán munkálatokért járó díjak.

Felhívom a pályázni kívánókat, hogy szabályszerűleg felszerelt kérvényeiket a főszolgabírói hivatalhoz folyó évi május hó 3-ig adják be, mert a később érkező folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Perjámos, 1892. április 6.

Gyertyánffy Dénes,
főszolgabíró.

536. szám 1892.

(140-3.3)

Hirdetés.

Szerb-Párdány községe nyilvános árverésen eladja f. április 21-én, d. e. 9 órakor a Német-Párdány községben lévő házat házhelylyel és a mellett fekvő üres házhelyet, továbbá Szerb-Párdány községben fekvő egy- és kétjárú szárazmalmát örök áron a hozzátartozó örlési joggal együtt. A feltételek a községi irodában betekintheők.

Szerb-Párdány, 1892. április 6.

Fohsz György,
jegyző.

Radosz a kaszár-
miatt. A

varán meg-

is egy tiszt

iszt lakására

tias ösztöntől

ajtaját és vad

ányon, ki két-

szolga ellen, ki

ruháját, mire

zott, majd egy

blakon. A szolga

használhatóság esetén fix fizetés a kétségbeesett ügynököknek, kik élet-, tűz- és tömeg verődött közvetítésével foglalkozni akarnak figyelmessé

Írásbeli ajánlatok „F. H.” az ajtót és meg-
kiadóhivatalához intézendők. an ekkor

vasra

! Pénz !

földekre és házakra

a legolcsóbb kamatok mellett

a legkisebb összegtől a legmagasabbig közvetítetik.

A visszafizetés tetszés és tehetség szerint történhetik.

Pontos és gyors keresztülvezetés felett mindenki meggyőződve lehet és szolgál minden szakmába vágó felvilágosítással bérmentve.

Együttal ajánlom magamat mindennemű állami és magán-sorsjegyek, arany és ezüst pénzek, idegen bankjegyek méltányos bevásárlása és eladására, nemkülönben mindennemű szelvények beváltására. (2-6)

Igérvények minden huzásra.

Részletlevelek valamennyi sorsjegyekről.

I. nagybecskereki váltó- és bizományi üzlet

Kadelsburger L.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

